

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze na podstawie art.113 § 1 kks w zw. z art. 424 § 3 kpk ograniczono jego zakres do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz podjętych rozstrzygnięć.

Sąd zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy ustalono, że oskarżony A. M. w nieustalonym miejscu i czasie nie później niż 26 lutego 2015r nabył towar w postaci 970 paczek papierosów po 20 sztuk, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, choć wiedział że nabyty przez niego towar został sprowadzony na terytorium kraju bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, który następnie dnia 27 lutego 2015 r przechowywał w torbie podręcznej na bazarze przy pl. (...) w P., od którego to towaru należne było cło w kwocie 808 zł, podatek akcyzowy w wysokości 15 762 zł oraz VAT w kwocie 4134 zł.

Wartość należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie sąd przyjął na podstawie wyliczenia dokonanego przy użyciu odpowiedniego kalkulatora, gdzie po podaniu czasu popełnia czynu oraz ilości sztuk papierosów stanowiących przedmiot przestępstwa ustalane są te należności (zob. wyliczenie należności publicznoprawnych k.11) sąd nie miał żadnych podstaw aby wątpić w rzetelność przedstawionego wyliczenia.

Kwota 15 762 zł stanowiąca wartości podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie stanowi małą wartość w rozumieniu art. 53 § 14 kks, ponieważ nie przekracza 200 krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę w chwili czynu tj. w 2015 r czyli kwoty 1750 zł (zob. rozporządzenie Rady Ministrów z 11.09.2014 r w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2015 r, Dz.U. poz.1220). Jednocześnie kwota ta przekracza próg ustawowy czyli pięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę (art. 53 § 3 oraz 6 kks).

Należnościami celnymi przywozowymi narażonymi na uszczuplenie są w myśl art.53 § 32 kks w zw. z art.4 pkt 10 Rozporządzenia Rady (EWG) nr 29913/92 z 12.10.1992 r ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. UE l. 1992.302.1) cła i opłaty o równoważnym skutku należne przy przywozie towarów. Według obowiązującej w czasie czynu taryfy celnej od ilości posiadanych przez oskarżonego papierosów i alkoholu, należność celna narażona na uszczuplenie przez oskarżonego wyniosła 808.00 zł. Kwota ta nie przekracza progu ustawowego.

Reasumując oskarżony swym zachowaniem dopuścił się czynu noszącego znamiona przestępstwa skarbowego i art. 65 § 1 i 3 kks oraz wykroczenia skarbowego z art. 91 § 1 i 4 kks, które to przepisy pozostają w zbiegu kumulatywnym (art.7 § 1 kks). A. M. przechowywał wyroby akcyzowe narażając na uszczuplenie podatek akcyzowy o małej wartości co wyczerpało znamiona przestępstwa skarbowego z art.65 § 1 i 3 kks. Ponadto przechowywał towary, które nie zostały przedstawione organowi celnemu przez co naraził na uszczuplenie należność celną nie przekraczającą progu ustawowego, czym wyczerpał znamiona wykroczenia skarbowego opisanego w art. 91 § 1 i 4 kks. Z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu wyeliminowano przepis art. 54 § 1 i 3 kks. Zauważyć należy, że oskarżyciel nie zarzucił A. M. zachowania polegającego na uchyleniu się przez oskarżonego jako podatnika od opodatkowania poprzez nie ujawnienie przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub niezłożenie właściwej deklaracji o czym mowa w treści art.54 § 1 kks. Opis zarzutu dotyczy wyłącznie zachowania polegającego na tzw paserstwie akcyzowym i celnym.

Kierując się regułą wyrażoną w art. 7 § 2 kks wymierzono oskarżonemu karę w oparciu o przepis art.65 § 3 kks przewidujący karę grzywny do 720 stawek dziennych.

Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art.13 § 1 kks sąd wymierzył A. M. za popełnienie przypisanego mu przestępstwa skarbowego karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 60 zł. W ocenie sądu kara ta jest adekwatna do stopnia szkodliwości społecznej jego czynu, który należy uznać jako znaczny. Oskarżony działał z chęci zysku. Wprawdzie A.A. M. nie złożył żadnych

wyjaśnień, lecz w ocenie sądu nie jest przypadkiem że papierosy bez akcyzy posiadał na terenie targowiska miejskiego. Jego proceder godził w interesy finansowe Państwa i na wymiar kary miały również wpływ wysokości uszczuplenia podatkowego oraz celnego grożących na skutek działania oskarżonego. Do okoliczności łagodzących sąd zaliczył dotychczasową niekaralność A. A. M. (k. 24) oraz jego postawę w toku procesu albowiem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wymierzając karę grzywny sąd brał pod uwagę sytuację rodzinną oskarżonego, jego stosunki majątkowe oraz warunki osobiste. A. M. nie można zaliczyć do grona osób zamożnych. Prowadząc działalność handlową oskarżony utrzymuje swą liczną rodzinę i jest praktycznie jej jedynym żywicielem (zob. pismo oskarżonego k.37). Na podstawie art. 23 § 1 i 3 kks najniższa liczba stawek dziennych grzywny wynosi 10, zaś wysokość jednej stawki dziennej nie może być niższa niż jedna trzydziesta minimalnego wynagrodzenia tj. 58,33 zł. W ocenie Sądu oskarżony będzie w stanie wpłacić orzeczoną karę grzywny, zaś jej kwota stanowić będzie dla niego odpowiednią dolegliwość.

Na podstawie art.31 § 1, 6 i 7 kks sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku zabezpieczonych wyrobów akcyzowych poprzez ich zniszczenie. Kosztami zniszczenia obciążył oskarżonego. Z racji skazania A. A. M. za przypisane mu przestępstwo skarbowe możliwe było orzeczenie wobec niego przepadku przedmiotów określonych w art.29 pkt 1 kks.

Na podstawie art. 113 § 1 kks w zw. z art. 624 § 1 kpk i art.17 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z uwagi na trudną sytuację materialną sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych przejmując jej na rachunek Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...) (...);

- (...).

P.(...)